

ГЛАВА III.

Око, гледанье.

1210. Съ що са отличава нашето око от оптическите стъклa? — Чрезъ чудесната способност, която има да са приспособява къмъ растоянията или да дава точни изображения за предметите, които са памърватъ на твърдъ далечни растояния; макаръ мръжицата на окото, върху която са изображава всички предмети, да е остава по едно място.

1211. Какъ става туй приспособение на окото? — То са не знае еще положително; доста е да са каже въобще че окото е снабдено съ единъ мускуленъ наредъ, който съ помощта на волята или на истинската приближава или отдалечава *кристалната лещица*, стъга или разширочава челъчето (зъницата) и по този начинъ сполучва точно изображението на предметите на различни растояния.

1212. Шо испльня въ окото служебата на двоеспъжното стъкло въ оптическите инструменти? — Кристалната лещица, която съставя една отъ трите влаги на окото, гудена точно задъ челъчето.

Трите влаги, които са намърватъ въ окото сѫ:

1) Водникава влага, жидкостъ, която са отличава твърдъ малко отъ водата, и която пълни пространството между рожната обвивка и джгата.

2) Стъкловидна влага, която има видъ на стопено стъкло и испълнява долната част отъ окото.

3) Кристалинътъ, непрозрачността на който причинява болестта подъ име перде (катарактъ).

1213. Въ коя част отъ окото са исписва изображението на предметите, които гледами? — Върху мръжицата, образувана отъ расклоняванията на очната нерва, която са распостира по повърхнината на всяка стъкловидна влага и постила дъното на окото.

1214. Шо е челъчето или зъницата на окото? — То е малка дупчица, прекарана въ сръдището на джгата.